

‘ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ’

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #6

IV. ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਪਸਾਹ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

- ਗ. ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ: ਸਿਨਾਗੋਗ (ਯਹੂਦੀ ਸਮਾਜ) ਵਿਚ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣਾ (ਮਰਕੁਸ 1:21-28; ਲੂਕਾ 4:31-37)।
- ਘ. ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ: ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣਾ (ਮੱਤੀ 8:14-17; ਮਰਕੁਸ 1:29-34; ਲੂਕਾ 4:38-41)।
- ਙ. ਗਲੀਲ ਵਿਚ: ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ (ਮੱਤੀ 4:23-25; ਮਰਕੁਸ 1:35-39; ਲੂਕਾ 4:42-44)।
- ਚ. ਗਲੀਲ ਵਿਚ: ਇਕ ਕੋੜੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ- ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਤੇਜਨਾ (ਮੱਤੀ 8:2-4; ਮਰਕੁਸ 1:40-45; ਲੂਕਾ 5:12-16)।
- ਛ. ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਵਾਪਸ: ਇਕ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣਾ (ਮੱਤੀ 9:2-8; ਮਰਕੁਸ 2:1-12; ਲੂਕਾ 5:17-26)।
- ਜ. ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਨੇੜੇ: ਮੱਤੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ (ਮੱਤੀ 9:9; ਮਰਕੁਸ 2:13, 14; ਲੂਕਾ 5:27, 28)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਗਲੀਲ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ‘ਗਲੀਲ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾਈ’ ਵਿਚ ‘ਮਹਾਨ’ ਸ਼ਬਦ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ‘ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲਾ’ ਸ਼ਬਦ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੀ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ‘ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ; ਉਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ’ (ਮਰਕੁਸ 1:22)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ। ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ, ਤਾਂ ‘ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ’ (ਲੂਕਾ 4:36)।

ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਜ਼ਾਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਆਹਮੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਕ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ [ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ] ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ’ ਹੈ। (ਉਸ ਨੇ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ) ਉੱਠ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਅਤੇ ਘਰ ਚਲਿਆ ਜਾਹ’ (ਮੱਤੀ 9:6)। ਜਦ ਉਹ ਅਧਰੰਗੀ ਉੱਠ ਕੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਤਾਂ ‘ਭੀੜ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਈ ਅਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਐੱਨਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ' (ਮੱਤੀ 9:8)।

ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ “ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ” (ਮੱਤੀ 8:14-17; ਮਰਕੁਸ 1:21-34; ਲੂਕਾ 4:31-41)

ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਸਿਖਾਉਣਾ (ਮਰਕੁਸ 1:21, 22; ਲੂਕਾ 4:31, 32)

ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਨਗਰ ਵਿਚ ਸਨ, ਤਿਆਰ ਸਰੋਤੇ ਮਿਲ ਗਏ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 4:15)। ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ ਵਿਚ, ਲਿਖਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬੰਦਗੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ² ਉਸ ਆਇਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ (ਜੋ ਕਾਬਲ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ) ਬੁਲਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਚਾਰ ਮਛੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੀ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ³ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ‘ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ; ਉਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ’ (ਮਰਕੁਸ 1:22; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 4:32)। ਗ੍ਰੰਥੀ ਆਪਣੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਗਿਣਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ‘ਮੰਡਲੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ... ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ: ਜੋ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਨ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ।’⁴

ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਭੂਤ ਕੱਢਣਾ (ਮਰਕੁਸ 1:23-28; ਲੂਕਾ 4:33-37)

ਸਿਨਾਗੋਗ ਦੀਆਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮਰਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਤੇ ਰੌਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ:

ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਬੋਲ ਉੱਠਿਆ, ਹੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਤੇਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ⁵? ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ⁶ ਹੈਂ (ਮਰਕੁਸ 1:23, 24)।

ਲੂਕਾ ਸਾਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ’ ਇਕ ਬਦਰੂਹ ਸੀ (4:33, 35)। ‘ਭਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ’ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *daimonion* ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ।⁷ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ‘Demon’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੀਮਨ ਜਾਂ ਬਦਰੂਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਹਿਤ⁸ ਦੁਸ਼ਟ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵ ਹੈ।⁹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ, ਭੂਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੜ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਰੋਗ ਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਵੈਦ ਲੂਕਾ ਨੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਰੋਗ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ‘ਭਰਿਸ਼ਟ ਭੂਤ ਦਾ ਆਤਮਾ ਚੰਬੜੇ’ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਕੀਤਾ।¹⁰ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਯਿਸੂ

ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਮਰਕੁਸ 1 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 4 ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਰੂਹ ਕੱਢੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਬਦਰੂਹ ਨੂੰ ਡਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਭੂਤ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਡੇਗ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ ‘‘ਭੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਟਕ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸੱਟ ਲਾਏ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ’’ (ਲੂਕਾ 4:35)। ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘‘ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਏ’’ ਹੈ।

ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ, ਅਤੇ ‘‘ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ’’ (ਮਰਕੁਸ 1:28)।¹¹

ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣਾ (ਮੱਤੀ 8: 14-17; ਮਰਕੁਸ 1:29-34; ਲੂਕਾ 4:38-41)

ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਦੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ (ਮਰਕੁਸ 1:29)।¹² ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਬੀਮਾਰ ਪਈ ਮਿਲੀ,¹³ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੜਾ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਉੱਤਰ ਗਿਆ। ‘‘ਉਹ ਝੱਟ ਉੱਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲੱਗੀ’’ (ਲੂਕਾ 4:39)। ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੈ, ‘‘ਉਸ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ!’’

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਬਾਅਦ¹⁴ ‘‘ਫੇਰ ਆਥਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ’’ (ਲੂਕਾ 4:40)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢਿਆ। ‘‘ਅਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਤ ਵੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਭਈ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ! ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਕੇ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 4:41; ਵੇਖੋ 4:34; ਮਰਕੁਸ 1:24)।

ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 2:19)। ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਾਲੀਆਂ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਆਖਿਆ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਸਵੈਟਸਰਟ ਤੇ ਲਿਖੇ ਵੇਖੇ ਸਨ: ‘‘ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬਦਰੂਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ।’’ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਰੂਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੋਂ ਆਇਆ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਣ ਸਨ,¹⁵ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤਾਂਜੇ ਉਸ ਤੇ ਬਾਲਜ਼ਬੂਲ¹⁶ ਭਾਵ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਦਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲੱਗੇ (ਮੱਤੀ 12:24)।

‘‘ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ’’ ਗਲੀਲ ਵਿਚ (ਮੱਤੀ 4:23-25; 8:2-4; ਮਰਕੁਸ 1:35-45; ਲੂਕਾ 4:42-44; 5:12-16)

ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਤੜਕੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕ ਸੁਨਸਾਨ ਥਾਂ ਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ (ਮਰਕੁਸ 1:35) ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਸਭ ਲੋਕ ਤੈਨੂੰ ਢੂੰਡ ਰਹੇ ਹਨ’’ (ਮਰਕੁਸ 1:37)। ਉਹ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਏਨੀ ਵੱਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਇਕ ਨਗਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਹਰ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਈ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 1:38)। ਹੁਣ ਤਕ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਤੋਂ ਆਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 4:42, 43)। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਨਿਕਲ ਗਏ।

ਗਲੀਲ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੰਬਾਈ ਤਰੇਹਨ ਮੀਲ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਤੇਤੀ ਮੀਲ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਈ ਨਗਰ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਤੀਹ ਲੱਖ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਫ਼ਰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤਕ ਚੱਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਤੇ ਮੱਤੀ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ:

ਯਿਸੂ ਸਾਰੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਹੋਇਆ¹⁷ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਅਰ ਸਾਰੇ ਸੁਰੀਆ ਦੇਸ ਵਿਚੋ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ¹⁸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ¹⁹ ਅਤੇ ਮਿਰਗੀ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਗਲੀਲ ਅਤੇ ਦਿਕਾਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਪਈਆਂ (ਮੱਤੀ 4:23-25)।

ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਦਇਆ

ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਉਸ ਸਫ਼ਰ ਤੇ ਹੋਏ ਅਚੰਭੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਇਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਅੰਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਅੰਕਰ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਾਫ਼ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕੋੜ੍ਹੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਨਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਨ।²⁰ ਇਹ ਛੂਤ ਦਾ ਰੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਇਲਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।²¹ ਕੋੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:45, 46)।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ‘‘ਕੋੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ’’ ਸੀ²² (ਲੂਕਾ 5:12)। ਉਸ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੜਾਅ ਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉੱਤਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਗ ਜਿਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ, ਉਸ ਦੇ ਨੱਕ ਦਾ ਅਗਲਾ ਭਾਗ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉੱਤਰ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਕੋੜ੍ਹੀ ਮਸੀਹ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਗਿੜਗਿੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ’’ (ਮਰਕੁਸ 1:40)। ‘‘ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਆਖਿਆ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾ ਅਤੇ

ਝੱਟ ਉਹਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ’’ (ਆਇਤ 41, 42)।

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4); ਉਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਮੁਤਾਬਕ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਨਿਆਮ ਮੁਤਾਬਕ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:2-32)। ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਮੂਸਾ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਚੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ’’ (ਮਰਕੁਸ 1:44)।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ‘‘ਵੇਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਦੱਸੋ’’ (ਆਇਤ 43, 44)। ਤਾਂ ਵੀ, ਉਹ ਉਤੇਜਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ‘‘ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਫੈਲਾਉਣ ਲੱਗਾ’’ (ਆਇਤ 45)।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਲਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਕਿੰਨਾ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹਿਆ।’’ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨਗਰਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 1:38; ਲੂਕਾ 4:43)– ਪਰ ਚੰਗਾਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਕਾਰਣ, ‘‘ਯਿਸੂ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾ ਨਾ ਸਕਿਆ’’ (ਮਰਕੁਸ 1:45)।

ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ, ਜਾਂਦਾ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਢੂੰਡਦੇ ਅਤੇ ‘‘ਚਹੁੰ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ’’ (ਆਇਤ 45)। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਫ਼ਰ ਮੁਕੰਮਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਫ਼ਲ ਸੀ।

“ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ” ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਵਾਪਸ (ਮੱਤੀ 9:2-9; ਮਰਕੁਸ 2:1-14; ਲੂਕਾ 5:17-28)

ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ

ਦੌਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ, ਯਿਸੂ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੇ ਘਰ ਪਰਤ ਆਇਆ। ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਬਹੁਤਾ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਝੱਟ ਹੀ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਉਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਝੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

ਉੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਸਨ (ਮੱਤੀ 9:3; ਮਰਕੁਸ 2:6; ਲੂਕਾ 5:17, 21)। ਇਹ ਲੋਕ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਤਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ (ਲੂਕਾ 5:17)। ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਲੇਵੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਧਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 1:19)। ਪਰ ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਫ਼ਰੀਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਆ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਚਾਰ ਜਣਿਆਂ ਛੱਤ ਉਧੇੜ ਕੇ ਅਧਰੰਗ ਦੇ ਮਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਿਚ ਦੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਹੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ’’ (ਮਰਕੁਸ 2:5)।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ? ‘‘ਇਹ ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੌਣ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ’’ (ਆਇਤ 7)। ‘‘ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਦਾ’’ ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਬੋਲਣਾ’’ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 3:2 ਅਤੇ 2 ਪਤਰਸ 2:2 ਵਚਨ ਵਿਚ ਇਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਤਰਕ ਇਵੇਂ ਸਨ:

1. ਸਿਰਫ਼ ਖ਼ੁਦਾ ਹੀ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਆਦਮੀ ਖ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
3. ਇਸ ਲਈ, ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਕ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰਕ ਗਲਤ ਸੀ।

ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜਾਣ ਕੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ਯਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰ। ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਹ ਨੇ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਠ, ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ (ਆਇਤਾਂ 8-11)।

ਸਾਫ਼ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੇ ਵੀ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਸੀ, ਬੀਮਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਆਖਿਆ, ‘‘ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਝੱਟ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ! ਤਦ ਓਹ ਸੱਭੇ ਦੰਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ’’ (ਆਇਤ 12)। ਯਹੂਸਲਮ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ:

1. ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਹੀ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਇਹ ਆਦਮੀ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
3. ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਹੈ।

ਬੁਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਤਅੱਸਬ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਏਨਾ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਅਰੰਭ ਸੀ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ

ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸੁਹੀਏ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਮੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਸ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਣ, ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ

ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ: ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਅਸੁੱਧ ਕੋੜੀ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ ਸੀ: ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚੇਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਝੀਲ ਦਾ ਕੰਢਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਥੇ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ (ਮਰਕੁਸ 2: 13)।

ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਚੌਂਕੀ ਸੀ।²³ ਇਹ ਚੌਂਕੀ ਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਮਸੂਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਪਾਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲੈਣ ਲਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਲਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੇੜੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸੜਕ ਤੇ²⁴ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਂਅ ਮੱਤੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 9: 9)। ਉਹ ਹਲਫ਼ਦੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 2: 14)।

ਆਮ ਕਰਕੇ ਚੁੰਗੀ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੁੱਠੀ ਕੁ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਬਾਗ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰੋਬਰਟ ਬੋਮਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੱਤੀ ... ਰਾਹ ਵਿਚ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਤੇ ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਲੁਕੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਮਸੂਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਸੂਲ ਦੀ ਰਕਮ ਵਧਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੱਤੀ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਕੇ ਬੇਈਮਾਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ।²⁵

ਯਿਸੂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਗਲੀਲ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਆਉਣ ਸਮੇਂ ਅਕਸਰ ਮੱਤੀ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੀ ਚੌਂਕੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕੇ ਮਿਲੇ ਹੋਣਗੇ।²⁶ ਪਰ ਇਹ ਦਿਨ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਕੋਲ ਰੁਕ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ’’ (ਮਰਕੁਸ 2: 14)। ਪਤਰਸ, ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਹਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਪੂਰਾ ਸਮਾਂ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਛੇਰਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਮੱਤੀ 20 ‘‘ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਕੇ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰਿਆ’’ (ਲੂਕਾ 5: 28)।²⁷

ਸਾਰ

ਮਹਾਨ ਗਲੀਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਜ਼ੋਰ ਫੜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਝਗੜਾ ਵਧਣ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਇਹੀ ਅੰਤ; ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ।

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਉਸ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 2: 18)। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ‘‘ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ, ਤੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਿਸ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’ (ਲੂਕਾ 20: 2)।

(ਮੱਤੀ 28: 18)। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਉਸ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਝੁਕਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਹੱਬਤ ਇਕਰਾਰ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਉਹਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਨਾ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ! ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵੜੇਗਾ ਬਲਕਣ ਉਹੋ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ’’ (7: 21)। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ- ਅੱਜ ਹੀ? ²⁸

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹KJV ਵਿਚ ‘‘ਸ਼ਕਤੀ’’ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਰਕੁਸ 1: 22, 27 ਵਿਚ KJV ਵਾਲਾ ‘‘ਇਖਤਿਆਰ’’ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ। ²ਇੰਦਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਨਾਗੋਗ ਦਾ ‘‘ਸਰਦਾਰ’’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 5: 36, 38; ਲੂਕਾ 8: 41; 13: 14)। KJV ਵਿਚ ‘‘ਸਿਨਾਗੋਗ ਦਾ ਹਾਕਮ’’ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ³ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੀਆਂ ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ ਦੇ ਖੰਡਰ ਅੱਜ ਵੀ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ⁴ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ...; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ...’’ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਾਂਗੇ (ਮੱਤੀ 5: 27, 28)। ⁵ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ‘‘ਨਾਸਰੀ’’ (ਨਾਸਰਤ ਵਾਸੀ) ਸ਼ਬਦ ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘ਨਾਜ਼ਰੀਨ’’ ਹੈ। ⁶‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ’’ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਇਕ ਨਾਮ ਸੀ (ਜ਼ਬੂਰ 16: 10; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 27)। ⁷KJV *daimonion* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘devils’’ (ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਡੈਵਿਲ (*diabolos*), ਭਾਵ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ। ⁸ਮੱਤੀ 12: 22-29 ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ‘‘ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ’’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ⁹ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ¹⁰ਇਹ ਭਿੰਨਤਾ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਇਹੀ ਫ਼ਰਕ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਭੂਤ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬੀਮਾਰੀ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ’’ (ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਅਤੇ ਫਿਲਿੱਪ ਵਾਈ. ਪੈਂਡਲਟਨ *ਦ ਫ਼ੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲ ਆਰ ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ਼ ਦ ਫ਼ੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲਜ਼* [ਸਿੰਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914], 167)।

¹¹ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਸੱਬਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਸਥਾਨਕ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਲੋਚਨਾ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਆਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ¹²ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਮੂਊਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਘਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 8: 14; ਲੂਕਾ 4: 38)। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਤਸੈਦਾ ਨੂੰ ‘‘ਅੰਦ੍ਰਿਆਸ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਗਰ’’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 44)। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਬੈਤਸੈਦਾ ਕਫ਼ਰਨਾਹੂਮ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਉੱਪ ਨਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ¹³ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਜੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ‘‘ਪਹਿਲਾ ਪੋਪ’’ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਏ ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9: 5)। ¹⁴ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤਕ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਤੇ ਸੱਬਤ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ

ਸੱਬਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕੋਈ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਨਿਅਮ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 17:22)।¹⁵ ਉਦਾਹਰਨ ਵੱਜੋਂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: (1) ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਦੁਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹ ਹੋਣਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹⁶ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ‘‘ਬਾਲਜ਼ਬੁਥ।’’¹⁷ ਲੂਕਾ 4:44 ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘‘ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।’’ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ’’ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ। NASB ਬਾਈਬਲ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮਾਰਜਿਨ ਵਿਚ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ’’ ਨੂੰ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ (ਗਲੀਲ ਸਣੇ) ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਕੁਝ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਗਲੀਲ ਹੈ।’’¹⁸ ਸੀਰੀਆ ਗਲੀਲ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਸੀ। (ਸਫ਼ਾ 176 ਤੇ ‘‘ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਫ਼ਰ’’ ਚਾਰਟ ਵੇਖੋ)। ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਖਬਰ ਫੈਲਾਈ।¹⁹ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਮੱਤੀ ‘‘ਭੂਤ ਚੰਬੜੇ’’ ਹੋਣ ਅਤੇ ‘‘ਬੀਮਾਰੀਆਂ’’ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।²⁰ ਕੁਝ ਲੱਛਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਣਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਕੋੜ੍ਹੇ (‘‘ਕੁਸ਼ਟ ਰੋਗ’’) ਦੇ ਲੱਛਣ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਕੋੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਵੇਖੋ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:34, 35.) ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋੜ੍ਹੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁੱਖ ਦੋ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਮੈਕਗਰਾਫੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 176-78 ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

²¹ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋੜ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਨਿਅਮ ਸਨ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘‘ਕੋੜ੍ਹੇ’’ ਲਾਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹੀਏ ਕਿ ਕੋੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਲਾਜਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।²² ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ‘‘ਕੋੜ੍ਹੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ’’ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)।²³ ਮੂਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਟੈਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ’’ ਹੈ। NASB ਵਿਚ ‘‘ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ’’ ਹੈ। KJV ਵਿਚ ‘‘publican’’ ਹੈ, ਜੋ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ‘‘ਪਬਲਿਕਨ’’ ‘‘pub’’ (ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਾਬ ਵਿਕਦੀ ਹੈ) ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।²⁴ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਥਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਫ਼ਰਨਾਹਮ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਪੂਰਬ-ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।²⁵ ਰੋਬਰਟ ਐੱਲ. ਥਾਮਸ, ਸੰਪਾ., ਅਤੇ ਸਟੈਨਲੀ ਐਨ. ਗੁੰਡਰੀ, ਸਹਿ-ਸੰਪਾ., ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ਼ ਦ ਗੋਸਪਲਜ਼ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1978), 55. ²⁶ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਪੂਰਣਕਾਲਿਕ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।²⁷ ਸਮਝੋ ਕਿ ਮੱਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ। ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਛੱਡ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਛੇਰੇ ਤਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 21:3); ਪਰ ਆਪਣੇ ਰੋਮੀ ‘‘ਮਾਲਕਾਂ’’ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਮੱਤੀ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਰੂਪਕਾਂ ਵਿਚ ਮੱਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪਰਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫ਼ੌਰਨ ਬਾਅਦ ਦੱਸਿਆ ਹੈ (ਮੱਤੀ 9:10-13; ਮਰਕੁਸ 2:15-17; ਲੂਕਾ 5:29-32), ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਠੀਕ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।²⁸ ਇਹ ਸਰਮਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਪਾਪੀਆਂ (ਜੋ ਕਦੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ) ਅਤੇ ਬੇਦੀਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਚੇਲੇ ਬਣਨ ਦਾ ਮੁੱਲ’’ ਪਾਠਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੇਦੀਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22 ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ 5:16 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।